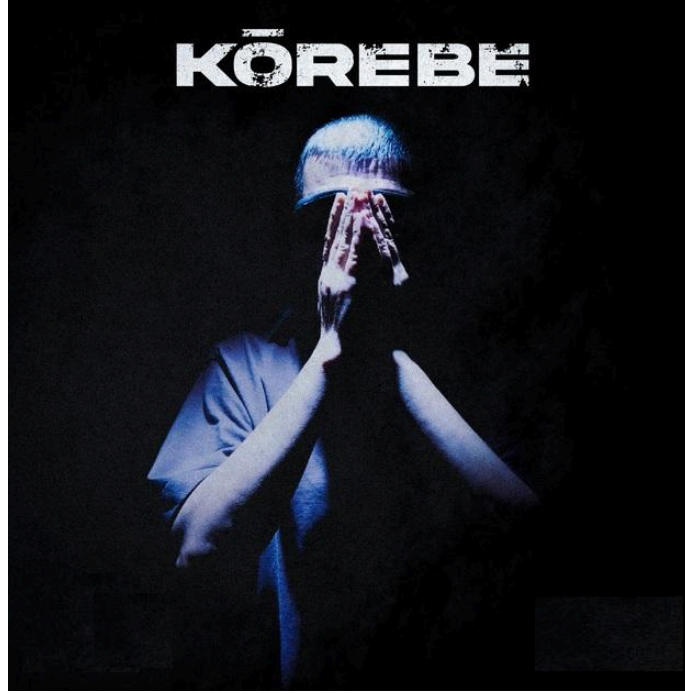

Körebe

– DEMİRCİ · 02 Mayıs 2026

Körebe

cumartesileri açan anneler gibiyim
bütün renklerim siyah
ve giderek daha yalancıyım
gözlere batan çalıyım giderek
körebe!

hep aynı gölgeye sığınyorum
büyümüyorum iyi ki
hiç şansım kalmayacak

ara sıra denemekten ne çıkar
kırın tüm aynaları
yüreğinizde ağlayan çocuklar sussun
size çirkinlik yakışıyor

bir yağmur bıraktın ellerime
demem

susmayı öğrendim
ıslak ara yaşamlarda
kirli ve eğreti
bütün sevdaları denedim
sobe!

ah! benim kırılğan umutlarım
o denli hiçbir şey istiyorsun ki
yakışmıyor gittikçe büyüyen yaşıma
kalbim,
payına ne çok susmak düşüyor

ne zamana dek sürer sanıyorsun
nefesi tükenir acıların da
ara sıra söylenen kent şiiirleri gibi
başbozuk sokaklarda
tükense de gençliğim

bir otobüs nerede durur bilmiyorum
sana ve iklimlere dönerken
beklesen duraklarda
her şey altüst olacak

kalbim,
payına ne çok sevda düşüyor

hiçbir kafesin teli olmadım
cinayet işlemedim aşklarımınla
dolunaylardan sonra
sustum ve kaybettim

sana çektiğim sınırları aşk ihlal etti
bundandır gözlerimizde patlayan mayın
patlamasa
her şey altüst olacak

her okyanusu sen sanırdım
kulaçlarken yaşamı
dalgalarında

bütün aşklar kırıldı

seni sevdiğe ihtiyarlıyorum

geldim ve

sana dair ne varsa bıraktım

gece vakti kapına

bir tren gibi taşıdım yokluğunu

gitmeliyim

bütün sitemlerim avuçlarımda

nasılsa

yine bir kuş beslerim

demir-ci